

prvlimburg.nl

@prv.limburg.nl

tevens per post: Provincie Limburg

Postbus 5700

6202MA Maastricht

Uw referentie: Vergunning Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming Sikes Champignons B.V. te Ysselsteyn, zaaknummer: 2016-0605, Kenmerk: 2017/42468 d.d. 15 juni 2017

Onze referentie: Sikes_BMC.docx

Betreft: Verzoeken (1) intrekking of wijziging van de natuurvergunning, (2) handhavingsverzoek en (3) Wob/informatieverzoek natuurvergunning Sikes Groep champignonbedrijf aan de Rouwkuilenweg in Ysselsteyn

Nijmegen, 21 oktober 2021

Geacht college,

Achtergrond en feiten

Van 15 juni 2017 dateert de natuurvergunning van bovengenoemd bedrijf. De vergunning betreft alleen een houtgestookte centrale, niet het champignonbedrijf zelf. Uit de vergunning:

7. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

7.1 De vergunning heeft betrekking op een totale emissie van maximaal 42.350,00 kilogram NOx/jaar. Deze emissie valt te classificeren in de onderstaande emissiebronnen:

Omschrijving en hoeveelheid	Totaal (kg NOx / jaar)
Stookinstallatie	
Houtgestookte installatie	42.350,00
Totale emissie kg NOx per jaar	42.350,00

7.2 De vergunning heeft betrekking op de emissie van 42.350,00 kg NOx / jaar.

7.3 De activiteit waarvoor ontwikkelingsruimte is toegedeeld dient binnen twee jaar na het onherroepelijk worden van deze vergunning te zijn gerealiseerd.

De volgende punten zijn hier van belang:

1. De vergunning is gebaseerd op het PAS. De passende beoordeling onder het PAS is op 29 mei 2019 door de Raad van State van tafel geveegd. Voor de bovengenoemde activiteit is dus nooit een passende beoordeling gemaakt. Immers, deze was gebaseerd op "ontwikkelruimte" van het PAS.
2. Op grond van voorschrift 7.3 is de vergunning in feite al vervallen.
3. De vergunning staat geen ammoniakemissie toe terwijl deze stof wel wordt geëmitteerd. Ook zijn geen emissies van transportbewegingen vergund.

Middels dit schrijven doen wij ten aanzien van deze vergunning de volgende verzoeken:

- (1) Handhavingsverzoek;
- (2) Intrekking en/of wijziging van de natuurvergunning;
- (3) Informatieverzoek.

Handhavingsverzoek

Een handeling in strijd met een vergunning en de Wnb, zoals hierboven en verderop uiteengezet, kan tevens worden beschouwd als een overtreding in de zin van art. 5:1, lid 1 Awb. Als college bent u bevoegd om tegen deze overtreding op te treden. Wij verzoeken u dan ook om te besluiten tot handhaving over te gaan en met onmiddellijke ingang de bouw of de voorbereidingen daartoe van de houtgestookte centrale stil te leggen.

Intrekking of wijziging van de natuurvergunning/Vergunning is op grond van onvolledige en/of onjuiste gegevens verleend (art. 5.4, lid 1 onder b Wnb)/(art. 2.4 Wnb)

Indien een vergunning verleend wordt, mag verwacht worden dat deze enkel wordt verleend voor die activiteiten, welke de aanvrager binnen afzienbare tijd voornemens is te realiseren en waarvan verwezenlijking binnen deze periode ook realistisch is. Zo niet, dan dient het college immers de natuurvergunning alsnog in te trekken. Immers, van de aanvrager mag redelijkerwijze verwacht worden dat deze uitsluitend die activiteiten aanvraagt die hij binnen afzienbare tijd kan verwezenlijken. Indien niet aan deze verwachting wordt voldaan, ontstaat er immers een onvolledig en onjuist beeld over de te vergunnen activiteiten. Dientengevolge is in een zodanige situatie niet uit te sluiten dat het bevoegd gezag op basis van onjuiste en/of onvolledige gegevens een vergunning verleent.

De vergunning van 2017 is gebaseerd op het PAS en heeft uitsluitend betrekking op NOx-emissies.

Echter, bij de verbranding van hout komen ook SO₂, HCl, HF, zware metalen, dioxinen en furanen vrij. Deze zijn bewust of onbewust niet aangevraagd noch vergund.

Gelet op bovenstaand kan worden geconcludeerd dat de aanvraag van 4 mei 2016 daarmee berust op onvolledige en onjuiste gegevens zowel m.b.t. de implementatieperiode én de te emitteren stoffen.

Nu vier jaar na de verlening geconstateerd kan worden dat centrale nog niet is gebouwd is de vergunning verleend op grond van onjuiste en onvolledige gegevens.

Ook is duidelijk dat als het college wel op de hoogte was gesteld van de volledige gegevens, namelijk dat de aangevraagde verhoging niet gerealiseerd zou of kon worden, dat de vergunning in 2017 niet zou zijn verleend.

Gelet op bovenstaand is er sprake van een intrekkingsgrond of wijzigingsgrond op basis van art. 5.4, lid 1 onder b Wnb in samenhang met art. 2.4 Wnb.

Omstandigheden zijn gewijzigd (art. 5.4, lid 1 onder d Wnb)

Indien niet wordt gevolgd dat de vergunning is verleend op basis van onjuiste en onvolledige gronden, dan nog is de intrekkings- of wijzigingsgrond van art. 5.4, lid 1 onder d Wnb van toepassing. Op basis van deze bepaling kan de vergunning worden ingetrokken of gewijzigd indien de omstandigheden sedert het tijdstip waarop de vergunning is verleend zodanig zijn gewijzigd, dat deze niet, niet zonder beperkingen of voorwaarden, zou zijn verleend, indien deze omstandigheden op het tijdstip waarop de vergunning is verleend zouden hebben bestaan.

In het onderhavige geval is inmiddels duidelijk dat het bedrijf de centrale vier jaar na verlening van de vergunning niet heeft gerealiseerd. Nu het PAS is vernietigd inclusief de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling dient de vergunning te worden ingetrokken.

Strijd met wettelijke voorschriften (art. 5.4, lid 1 onder c Wnb)

Omdat de natuurvergunning is verleend met het PAS en met toedeling van ontwikkelingsruimte, staat vast dat de vergunning niet correct passend is beoordeeld.

De Raad van State heeft onder andere vanwege dit gebrek het PAS onverbindend verklaard in de uitspraak van 29 mei 2019 (ECLI:NL:RVS:2019:1603). Het besluit is daarmee in strijd met art. 2.8 lid 1 van de Wet Wnb genomen. Daarmee staat vast dat de vergunning in strijd met wettelijke voorschriften is genomen. Er is daarom eveneens sprake van een intrekkinggrond of wijzigingsgrond op basis van art. 5.4 lid 1 onder c Wnb.

Passende maatregelen (art. 5.4, lid 2 Wnb; art. 6, lid 2 Hrl)

Volgens de AERIUS-berekening bij de vergunning:

Op een groot aantal Natura 2000-gebieden treedt een forse stikstofdepositie op tot 0,47 mol/ha/jaar.

In bovengenoemde natuurgebieden is sprake van een (dreigende) verslechtering of verstoring met significante gevolgen voor de natuurwaarden. Zo blijkt uit de AERIUS-berekeningen dat in alle Natura-2000 gebieden de kritische depositiewaarde (KDW) voor stikstofgevoelige habitattypen reeds is overschreden. Ook de gebiedsanalyses en beheerplannen onderschrijven een overschrijding van de KDW. Daarom zijn de gebieden ook ingedeeld in categorie 1b. Dat betekent dat het maatregeleniveau in de eerste PAS-periode er primair op is gericht verslechtering te voorkomen. Het is daarom aannemelijk dat een groot deel van de maatregelen nodig is krachtens art. 6, lid 1 en 2 van de Habitatrichtlijn (Hrl). Zie ook de PAS-uitspraak ECLI:NL:RVS:2019:1603, r.o. 14.5.

Het is eveneens evident dat de in 2017 natuurvergunde bedrijfssituatie de situatie verder verslechtert. De activiteiten resulteren immers in een toename van de stikstofdepositie op de gebieden. Er moeten daarom passende maatregelen worden getroffen. Zie de uitspraak ECLI:NL:RVS:2021:71, r.o. 12, 13, 13.4. Deze maatregelen zouden in de eerste plaats moeten toezien op de noodzakelijk daling van stikstofdepositie op het gebied. Echter dienen ook maatregelen getroffen te worden ter voorkoming van een verdere toename van stikstofdepositie.

U heeft beoordelingsruimte bij de keuze van die passende maatregelen, maar ook wanneer intrekking of wijziging van de vergunning niet de enige mogelijke passende maatregel is, kan hiervoor toch worden gekozen. De rechtszekerheid van de vergunninghouder hoeft daar niet aan in de weg te staan (r.o. 8.1). Intrekking of wijziging van de vergunning hoeft dus geen ultimum remedium te zijn.

Wij wijzen er in dat verband nog op dat de Raad van State in r.o. 8.1 tevens duidelijk heeft gemaakt dat r.o. 32.7 van de PAS-uitspraak niet betekent dat een onherroepelijke PAS-vergunning met toepassing van art. 5.4 Wnb niet ingetrokken zou kunnen worden.

Wanneer er een verzoek voorligt tot intrekking of wijziging van een vergunning voor een project dat stikstofdepositie veroorzaakt op stikstofgevoelige habitattypen waarvoor passende maatregelen moeten worden getroffen om verslechtering te voorkomen, dan rust er op u bij afwijzing van zo'n verzoek de motiveringsplicht om inzichtelijk te maken met welke passende maatregelen (maatregelenpakket of programma) dan wel uitvoering wordt of zal worden gegeven aan de noodzakelijke daling van de stikstofdepositie binnen een afzienbare termijn (r.o. 7.3). U dient dan uit te leggen welke andere maatregelen zijn of zullen worden uitgevoerd, binnen welk tijdpad die maatregelen worden uitgevoerd en wanneer verwacht wordt dat deze effectief zijn (r.o. 7.2 en 14.3). Daarbij volstaat het niet om te verwijzen naar het Programma Aanpak Stikstof (PAS) of naar een aangekondigd pakket van maatregelen.

Een maatregelenpakket als hierboven bedoeld, is er niet. Wij merken op dat een verwijzing naar de stikstofwet die recent is aangenomen door de Eerste Kamer, niet voldoet aan de motiveringsverplichting. In de wet is wel opgenomen dat in 2035 de emissie moet zijn gedaald met 50%, maar een maatregelenpakket om dit te bereiken is er niet. Daarnaast betreft dit nog niet de noodzakelijke daling. Het adviescollege Stikstofproblematiek is in het eindrapport van 8 juni 2020 immers op basis van een ecologische analyse tot het oordeel gekomen dat de totale binnenlandse stikstofemissie in 2030 met minimaal 50 % gereduceerd moet zijn en dat daarna de emissie verder moet worden gereduceerd, zodat vóór 2040 de stikstofdepositie in alle Nederlandse Natura2000-gebieden beneden de KDW wordt gebracht. Het huidige wetsvoorstel leidt slechts tot een resultaatsverplichting van 50 % reductie in 2035. Niet is ecologisch inzichtelijk gemaakt dat de natuurgebieden, in het bijzonder de vier Natura-2000 gebieden, dit verder uitstel kunnen lijden.

Er is dus geen zicht op de uitvoering van andere maatregelen die uitvoering geven aan de noodzakelijke daling van stikstofdepositie binnen afzienbare termijn, of die een voorkoming van een verdere toename van stikstofdepositie behelzen. Intrekking of wijziging van de natuurvergunning komt dan nadrukkelijk in beeld (r.o. 7.3).

De Wnb-vergunning is verleend op grond van het PAS. De bepalingen op grond waarvan de vergunning is verleend zijn echter onverbindend aangezien zij in strijd zijn met de Habitatrichtlijn. Dit blijkt uit de uitspraak van het Hof van 7 november 2018 en de uitspraak van de Afdeling van 29 mei 2019.¹ Dit leidt tot de conclusie dat de vergunning in strijd met de wettelijke voorschriften is verleend. De vergunning dient ingetrokken worden wegens strijd met de wettelijke voorschriften.

Tevens merkt MOB op dat de lidstaten gebonden zijn aan het beginsel van loyale samenwerking. De lidstaten van de Europese Unie moeten de nakoming van de verplichtingen op grond van het Unierecht verzekeren en mogen geen maatregelen nemen die de doelstellingen van de Unie in gevaar kunnen brengen. Lidstaten zijn verplicht om alle passende maatregelen te treffen die geschikt zijn om de draagwijdte en de doelstellingen van het Unierecht te verzekeren.² De volle werking van het Unierecht moet verzekerd worden.³ Als het nationale recht een bevoegdheid geeft om nationaalrechtelijke aanspraken te effectueren bestaat er volgens het Unierechtelijke beginsel van loyale samenwerking een plicht om deze bevoegdheid te gebruiken ten gunste van de effectuering van Unierechtelijke aanspraken.⁴

¹ HvJ EU 7 november 2018, ECLI:EU:C:2018:882; ABRvS 29 mei 2019, ECLI:NL:RVS:2019:1603.

² Zie bijvoorbeeld: HvJ-EU, C-391/17, ECLI:EU:C:2019:919 (Commissie t. VK), r.o. 93.

³ Zie bijvoorbeeld: HvJ EG, C-453/99, ECLI:EU:C:2001:465 (Courage en Crehan), r.o. 25.

⁴ Dit wordt ook wel aangeduid met: 'nationale bevoegdheid = Europese verplichting'. Deze benadering blijkt onder andere uit: HvJ EG 14 december 1995, gevoegde zaken C-430/93 en C-431/93, ECLI:EU:C:1995:441 (Van Schijndel en Van Veen), r.o. 13-14; HvJ EG 13 januari 2004, C-453/00, ECLI:EU:2004:17 (Kühne & Heitz), r.o. 26-27; HvJ EG 16 maart 2016, C-234/04, ECLI:EU:C:2006:176 (Kapferer), r.o. 23; HvJ EG, C-201/02,

Nu er naar nationaal recht een bevoegdheid bestaat om de vergunning in te trekken die verleend is in strijd met de Habitatrichtlijn, bestaat er een Unierechtelijke verplichting om deze vergunning in te trekken.

Gelet op het bovenstaande is het nodig om als passende maatregel ex art 6.2 lid 3 Hrl de natuurvergunning van 2017 in te trekken of te wijzigen.

Immers dient voorkomen te worden dat de stikstofdepositie op de gebieden verder toeneemt, nu het juist noodzakelijk is een daling in stikstofdepositie te bewerkstelligen. Nu het bedrijf de vergunde verhoging uit 2017 vooralsnog onbenut heeft gelaten, zal een intrekking of wijziging het bedrijf ook niet onevenredig in zijn belangen raken.

Informatieverzoek

Hierbij verzoeken wij u tot toezending van de volgende stukken, voor zover beschikbaar, in *bij voorkeur digitale vorm*:

- Inspectierapporten over de periode 2015 tot heden.
- Informatie over de wijze waarop de emissies van het bedrijf worden gemonitord.
- Overzicht van gerealiseerde emissies over de periode 2015 tot heden.
- Het gehele vigerende vergunningsdossier bestaande uit onder meer de volledige aanvraag voor het vergunningbesluit van 4 mei 2016, aanvullingen in 2016/2017, correspondentie tussen het bevoegd gezag en aanvrager, meldingen in het kader van het activiteitenbesluit, Wabovergunning, etc. Voor zover u van mening bent dat bovenstaande documenten onder de reikwijdte van de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) vallen, verzoek ik u bovenstaande vraag als een verzoek in het kader van deze wet op te vatten.

Conclusie

Gelet op het bovenstaande verzoeken wij u de vergunning van 15 juni 2017 in te trekken. Ook verzoeken wij u om handhavend op te treden tegen de overtreding bestaande uit het toestaan van activiteiten die niet vergund zijn i.c. de start van de bouw te verbieden. Als laatste verzoeken wij u de gevraagde informatie te verschaffen.

Hoogachtend,

Bijlage

1. Uittreksel KvK van MOB

ECLI:EU:C:2004:12 (Wells), r.o. 63-70; HvJ EU 19 september 2006, gevoegde zaken C-392/04 en C-422/04, ECLI:EU:C:2006:586 (i-21 en Arcor), r.o. 69;

Zie voor beschouwingen in de literatuur onder andere: Jans & de Graaf, *NTER* 2004, afl. 4, p. 99-100 en p. 101.